

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 32Csp/18/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8120201464
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Bujňák
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2021:8120201464.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov, sudcom JUDr. Marekom Bujňákom, v právnej veci žalobcu: X.. X. A., R.. X.X.XXXX, D. J. I. T. X, XXX XX N., právne zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, ul. Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému BL Finance, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava 811 08, IČO: 44 307 683, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., so sídlom Šoltésovej č. 14, 811 08 Bratislava, IČO: 36 862 711, o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky a primerané finančné zadostučinenie, takto

rozhodol:

I. Súd určuje, že podmienka v Zmluve o revolvingovom úvere č. 1032842768 zo dňa 4.10.2002 v Obchodných podmienkach Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti GE Capital Multiservis, k.s., v časti 5 Zabezpečenie - bod 5.2. v znení:

„Zákazník uzatvorením zmluvy prehlasuje v súlade s ustanovením § 401 zákona č. 513/1991 Zb. obchodného zákonníka, v znení neskorších predpisov („ObZ“), že predlžuje premlčaciu dobu všetkých práv vzniknutých veriteľovi voči nemu zo zmluvy na dobu 10 rokov o okamžiku, kedy začne táto doba plynúť. Takéto prehlásenie sa vzťahuje aj na práva vzniknuté odstúpením od zmluvy.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

II. Súd určuje, že podmienka v Zmluve o revolvingovom úvere č. 1032842768 zo dňa 4.10.2002 v obchodných podmienkach Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti GE Capital Multiservis, k.s. v časti 6 Splátkový režim - bod 6.8. v znení:

„Platby od zákazníka sa započítavajú voči pohľadávke veriteľa, bez ohľadu na to, na aké záväzky bola platba zákazníka poukázaná, v nasledujúcom poradí:

- na úrok z úveru
- na poplatky
- na pravidelné splátky istiny úveru
- na úrok z omeškania s platením pravidelných splátok
- na úrok z pokút za porušenie povinností voči veriteľovi
- na zmluvné pokuty

V každej z vyššie uvedených skupín dochádza najskôr k započítaniu na pohľadávku skôr splatnú.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

III. Súd určuje, že podmienka v Zmluve o revolvingovom úvere č. 1032842768, zo dňa 4.10.2002 v obchodných podmienkach Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti Ge Capital Multiservis k.s., v časti 7. Dôsledky porušenia povinností zmluvných strán, v znení:

„7.1. Porušenie povinností zákazníka vyplývajúcich zo zmluvy zakladá právo veriteľa na zmluvnú pokutu a tam, kde je stanovené tiež na dohodnutý úrok z omeškania nezávisle od toho, či ide o zavinené alebo nezavinené porušenie povinností.

7.2. Pre prípad porušenia povinností zákazníka poskytnúť riadne a včas peňažné plnenie v dohodnutých výškach sa dojednáva úrok z omeškania vo výške podľa aktuálneho sadzovníka. Okrem práva na úrok z omeškania vzniká veriteľovi pri porušení zmluvy zákazníkom podľa tohto článku tiež právo na zmluvnú

pokutu podľa aktuálneho sadzobníka. Všetky výdavky veriteľa spojené s vymáhaním pohľadávky sú účtované na ľarchu zákazníka.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

IV. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 150 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

V. V prevyšujúcej časti žalobu zamieta.

VI. Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100%, o ktorých výške bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd určil, že zmluvné podmienky v obchodných podmienkach Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti Ge Capital Multiservis k.s., v časti 5. Zabezpečenie - bod 5.2, v časti 6. Splátkový režim - bod 6.8 a v časti 7. Dôsledky porušenia povinností zmluvných strán, sú neprijateľné. Zároveň sa domáhal primeraného finančného zadost'učinenia.

2. Svoju žalobu odôvodnil tým, že s právnym predchodcom žalovaného, spoločnosťou GE Capital Multiservis, k.s., uzatvoril Zmluvu o revolvingovom úvere č. 1032842768, zo dňa 4.10.2002 (ďalej aj ako „úverová zmluva“). Predmetom úverovej zmluvy bolo poskytnutie úverového rámca vo výške 15.000,- Sk / 497,91 eura, ktorý sa zaviazal splácať v pravidelných mesačných splátkach po 750,- Sk / 24,90 eura. K postúpeniu pohľadávky na žalovaného došlo 21.9.2009, pričom o tejto skutočnosti sa dozvedel až z uznesenia, z 15.4.2019 č.k. 12Er/157/2009, z konania, kde sa vymáha súdom priznaná pohľadávka z predmetnej zmluvy. Zmluva o revolvingovom úvere č. 1032842768, zo dňa 4.10.2002 obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, v obchodných podmienkach Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti Ge Capital Multiservis k.s., v časti 5. Zabezpečenie - bod 5.2, v znení: „Zákazník uzatvorením zmluvy prehlasuje v súlade s ustanovením § 401 zákona č. 513/1991 Zb., obchodného zákonníka, v znení neskorších predpisov (‘‘ObZ’’), že predlžuje premlčaciu dobu všetkých práv vzniknutých veriteľovi voči nemu zo zmluvy na dobu 10 rokov od okamžiku, kedy začne táto doba plynúť. Takéto prehlásenie sa vzťahuje aj na práva vzniknuté odstúpením od zmluvy.“ O neprijateľnosti obdobnej zmluvnej podmienky, už bolo rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. 10C/47/2010, zo dňa 20.1.2011, ktorý potvrdil Krajský súd Trenčín, sp. zn. 17Co/167/2011, zo dňa 23.11.2011. Zmluva o revolvingovom úvere č. 1032842768, zo dňa 4.10.2002 obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, v obchodných podmienkach Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti Ge Capital Multiservis k.s., v časti 6. Splátkový režim - bod 6.8, v znení: „Platby od zákazníka sa započítavajú voči pohľadávke veriteľa, bez ohľadu na to, na aké záväzky bola platba zákazníka poukázaná, v nasledujúcom poradí: - na úrok z úveru, - na poplatky, - na pravidelné splátky istiny úveru, - na úrok z omeškania s platením pravidelných splátok, - na úrok z pokút za porušenie povinností voči veriteľovi, - na zmluvné pokuty, V každej z vyššie uvedených skupín dochádza najskôr k započítaniu na pohľadávku skôr splatnú. Predmetné zmluvné ustanovenie poskytuje žalovanému ako dodávateľovi úveru možnosť započítavať platby na iný účel, akým je splatenie istiny tohto úveru, a bez ohľadu na vôľu spotrebiteľa. Toto ustanovenie zmluvy zakladá nevyvážený vzťah medzi žalobcom a žalovaným, pokiaľ ide o započítavanie platieb na predmetný úver, keďže umožňuje žalovanému postupovať v tomto smere nepredvídateľne a započítavanie platieb sa tak stáva netransparentné. O neprijateľnosti obdobnej zmluvnej podmienky, už bolo rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Svidník, sp. zn. 7Csp/7/2018, zo dňa 24.1.2019, ktorý potvrdil Krajský súd Prešov, sp. zn. 2Co/60/2019, zo dňa 26.8.2019. Zmluva o revolvingovom úvere č. 1032842768, zo dňa 4.10.2002 obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, v obchodných podmienkach Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti Ge Capital Multiservis k.s., v časti 7. Dôsledky porušenia povinností zmluvných strán, v znení: „7.1. Porušenie povinností zákazníka vyplývajúcich z zmluvy zakladá právo veriteľa na zmluvnú pokutu a tam, kde je stanovené tiež na dohodnutý úrok zo meškania, nezávisle od toho, či ide o zavinené alebo nezavinené porušenie povinnosti. 7.2. Pre prípad porušenia povinností zákazníka poskytnúť riadne a čas peňažné plnenie v dohodnutej výške sa dojednáva úrok z omeškania vo výške podľa aktuálneho sadzobníka. Okrem práva na úrok z omeškania vzniká veriteľovi pri porušení zmluvy zákazníkom podľa tohto článku tiež právo na zmluvnú pokutu podľa aktuálneho sadzobníka. Všetky výdavky veriteľa spojené s vymáhaním pohľadávky sú účtované na ľarchu zákazníka.“ Predmetná zmluvná podmienka umožňuje, aby žalovaný za omeškanie, okrem zákonných úrokov, uložil aj ďalšiu sankciu za omeškanie, ktorú žalobca vo formulárovej zmluve nemohol odmietnuť, ak chcel úver získať.

Mal len dve možnosti, buď úver prijať, s podmienkami stanovenými obchodníkom, alebo úver neprijať. Na vyjednávanie nemal žiaden priestor. Predmetné zmluvné ustanovenie je navyše neurčité, keďže ide o predtlačný formulár, možno predpokladať, že takúto formulárovú zmluvu uzatvára žalovaný s každým spotrebiteľom, bez ohľadu na osobitosti konkrétneho spotrebiteľského vzťahu, a to napríklad výšku úveru, dobu splácania úveru, či bonitu klienta. Žalobca si uplatnil aj primerané finančné zadostučinenie vo výške 900,- eur, pričom nárok, tak ako ho požaduje, zohľadňuje skutočnosť, že žalovaný používal v zmluve tri neprijateľné zmluvné podmienky, za každú požaduje 300,- eur.

3. Žalovaný s podanou žalobou nesúhlasil. Vo vyjadrení k žalobe uviedol, že Spoločnosť GE Money Multiservis, k.s., (pôvodné obchodné meno GE Capital Multiservis, k.s.), a žalobca, uzatvorili Zmluvu o revolvingovom úvere č. 1032842768 zo dňa 04.10.2002, ktorej neoddeliteľnú súčasť tvoria obchodné podmienky. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca si svoje záväzky zo zmluvy o úvere neplnil riadne a včas, podala Spoločnosť 1 dňa 09.12.2005 na Okresný súd Prešov žalobu s návrhom na vydanie platobného rozkazu. Okresný súd Prešov vydal dňa 03.04.2007 platobný rozkaz č.k. 30Rob/711/2005-20. Uvedený platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 10.05.2007. Dňa 29.03.2006 Spoločnosť 1, ako predávajúci na strane jednej, a spoločnosť GE Money, a.s., ako kupujúci na strane druhej, uzavreli zmluvu o predaji podniku, predmetom ktorej bol prevod vlastníckeho práva k veciam, iných práv a iných majetkových hodnôt, ktoré slúžia prevádzkovaniu podniku patriaceho do majetku Spoločnosti 1, evidovaného v jeho účtovnej evidencii a nachádzajúceho sa Bottovej 7, 811 09 Bratislava, s účinnosťou odo dňa 1.4.2006. Na základe zmluvy o predaji podniku zo dňa 29.03.2006 prešli zo Spoločnosti 1 na spoločnosť GE Money, a.s. ku dňu 01.04.2006 všetky práva a povinnosti. Po nadobudnutí právoplatnosti a vykonateľnosti vyššie uvedeného platobného rozkazu, podala spoločnosť GE Money, a.s. návrh na vykonanie exekúcie zo dňa 25.08.2009, doručený exekútorovi dňa 25.08.2009. Na základe návrhu na vykonanie exekúcie a na podklade právoplatného a vykonateľného platobného rozkazu požiadal dňa 08.09.2009 JUDr. Pavel Halás, súdny exekútor pod č. Ex12585/09 o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Dňa 19.10.2009 bolo pod sp. zn. 12Er/157/2009 udelené poverenie na vymoženie nároku priznaného v platobnom rozkaze spolu s príslušenstvom. Dňa 21.09.2009 spoločnosť GE Money, a.s., ako postupca na strane jednej a žalovaný ako postupník na strane druhej, uzavreli Rámcovú zmluvu o postúpení pohľadávok, ktorej predmetom bol odplatný prevod pohľadávok uvedených v prílohe č. 1 zmluvy, vrátane pohľadávky voči žalobcovi zo zmluvy číslo: 1032842768. Žalovaný namietal svoju pasívnu vecnú legitimáciu, keďže Z ustanovenia § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa jednoznačne vyplýva, že spotrebiteľ si môže uplatniť právo na zaplatenie primeraného finančného zadostučinenia len od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom o ochrane spotrebiteľa a osobitnými predpismi zodpovedá. Z dikcie uvedeného zákonného ustanovenia tak jednoznačne vyplýva, že sa musí jednať o osobu, ktorá za porušenie práva alebo povinnosti zodpovedá. Na základe analógie tak prideme k záveru, že právo na zaplatenie primeraného finančného zadostučinenia je osobne späté s osobou, ktorá sa dopustila porušenia práv alebo povinností vyplývajúcich z predpisov o ochrane spotrebiteľa. Zodpovednosť dodávateľa za porušenie ustanovení zákona o ochrane spotrebiteľa a osobitných predpisov je konštruovaná ako zodpovednosť objektívna. Právo na primerané finančné zadostučinenie vyplývajúce z ustanovenia § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa je potrebné posudzovať ako právo na náhradu nemajetkovej ujmy. Uplatnením analógie je možné vyvodiť záver, že právo na primerané finančné zadostučinenie je potrebné posudzovať podľa ustanovení upravujúcich právo na náhradu nemajetkovej ujmy. Práva na zaplatenie primeraného finančného zadostučinenia sa môže spotrebiteľ domáhať v prípade porušenia predpisov o ochrane spotrebiteľa zo strany dodávateľa. Osoba, ktorá je pôvodcom porušenia práv spotrebiteľa vyplývajúcich zo zákona o ochrane spotrebiteľa a osobitných predpisov, je povinná poskytnúť primerané finančné zadostučinenie za splnenia predpokladov vyplývajúcich z ustanovenia § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa a z ustanovení Občianskeho zákonníka. Na základe analógie je teda možné určiť všetky predpoklady pre vznik práva na primerané finančné zadostučinenie. Spotrebiteľ má právo na primerané finančné zadostučinenie za predpokladu, že na strane dodávateľa boli naplnené predpoklady zodpovednosti, ktoré sú nasledujúce: a) Porušenie práv a povinností vyplývajúcich zo zákona o ochrane spotrebiteľa a z osobitných predpisov, b) Vznik ujmy, c) Príčinná súvislosť medzi a) a b) Na základe analógie je možné vyvodiť záver, že rovnako aj právo na primerané finančné zadostučinenie je naviazané na osobu, ktorá svojim konaním porušila ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa a osobitných predpisov. Analogicky teda, ak zanikne právnická osoba bez právneho nástupcu musí byť konanie zastavené. Uvedené vyplýva rovnako aj zo samotného znenia § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa, kde zákonodarca jednoznačne uviedol, že spotrebiteľ má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva a povinnosti zodpovedá. Zmluvou o postúpení

pohľadávok zo dňa 21.09.2009 žalovaný odkúpil len pohľadávku spoločnosti GE Money voči žalobkyni. Žalovaný sa uvedenou zmluvou teda nestal generálnym právnym nástupcom spoločnosti GE Money, a.s. ako sa to žalobca snaží naznačiť. Žalovaný nie je právnym nástupcom spoločnosti GE Money, a.s. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 21.09.2009 prešla na žalovaného pohľadávka spoločnosti GE Money, a.s. voči žalobcovi spolu s príslušenstvom a všetky práva s ňou spojené. V zmysle ustanovenia § 529 ods. 1 Občianskeho zákonníka, námietky proti pohľadávke, ktoré mohol dlžník uplatniť v čase postúpenia, mu zostávajú zachované i po postúpení pohľadávky. Postúpenie pohľadávky z postupcu na postupníka je singulárnou sukcesiou a nie sukcesiou univerzálnou. Na postupníka síce prejdú všetky práva a povinnosti súvisiace s postúpenou pohľadávkou, avšak postupník nevstupuje do všetkých práv a povinností, ktoré mohli vzniknúť medzi žalobkyňou a postupcom v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou. Námietky dlžníka, ktoré mal voči postupcovi pravda zostávajú zachované, a teda dlžník si môže uplatniť len nároky mu vyplývajúce zo spotrebiteľskej zmluvy, nie však nároky zo zodpovednostného vzťahu. Nárok na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia je nárokom mimozmluvným, v tomto prípade nárokom vyplývajúcim z deliktuálnej zodpovednosti dodávateľa. Akýkoľvek iný výklad by bol absurdný a neprimeraným spôsobom by postihoval osoby, ktoré žiadnu svoju zákonnú povinnosť neporušili. Žalovaný taktiež namietal prekážku rozhodnutej veci, keďže žaloba s návrhom na vydanie platobného rozkazu bola podaná na súd dňa 09.12.2005 Spoločnosťou 1, pričom platobný rozkaz bol vydaný dňa 03.04.2007. Už v tejto fáze konania mohol žalobca podať odpor voči platobnému rozkazu a namietat' v ňom, že uplatňovaný nárok na zaplatenie dlžnej sumy vyplývajúci zo „spotrebiteľskej zmluvy“ obsahuje neprimerané zmluvné podmienky. Keďže žalobca voči platobnému rozkazu odpor nepodal, nadobudol platobný rozkaz právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 10.05.2007. Po nadobudnutí právoplatnosti a vykonateľnosti vyššie uvedeného platobného rozkazu, podala spoločnosť GE Money, a.s. návrh na vykonanie exekúcie zo dňa 25.08.2009 a následne dňa 21.09.2009 bolo pod sp. zn. 12Er/157/2009 udelené poverenie na vymoženie nároku priznaného v platobnom rozkaze spolu s príslušenstvom. Žalobca od začiatku exekúcie podával námietky, návrhy na zastavenie exekúcie, návrhy na odklad exekúcie, pričom všetky tieto námietky a návrhy boli súdom zamietnuté. Voči žalobcovi stále prebieha exekučné konanie, ktoré sa vedie na podklade právoplatného a vykonateľného exekučného titulu, ktorým je Platobný rozkaz vydaný Okresným súdom Prešov dňa 03.04.2007, sp. zn. 30Rob/711/2005, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 10.05.2007. V súlade s konštantnou judikatúrou súdov, právoplatný rozsudok resp. právoplatný platobný rozkaz, tvorí prekážku rozhodnutej veci pre konanie o žalobe na určenie, či tu právo je alebo nie je, nakoľko vychádza z toho istého skutkového základu. Žaloba o plnenie už v sebe zahŕňa kladné alebo záporné riešenie otázky existencie práva alebo právneho vzťahu (viď uznesenie NS SR sp. zn. 3Cdo 42/2006 a uznesenie NS SR 3 Cdo 100/01). Vzhľadom na uvedené už žalobca nemôže cestou žaloby na určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok zmluvy o revolvingovom úvere 1032842768, zo dňa 04.10.2002 zhojiť, čo nedosiahol v konaní o plnenie vedenom na Okresnom súde Prešov sp. zn. 30Rob/711/2005. Platobný rozkaz sa doručuje do vlastných rúk, to znamená, že žalobca mohol námietky podané touto žalobou namietat' vo včas podanom odpore voči platobnému rozkazu, čo však žalobca nevyužil. Právoplatný platobný rozkaz OS Prešov zo dňa 03.04.2007, sp. zn. 30Rob/711/2005, právoplatný a vykonateľný dňa 10.05.2007, preto tvorí prekážku rozhodnutej veci a ide o nedostatok podmienok konania, ktorý nemožno odstrániť. Súd je povinný podľa § 161 ods. 2 Civilného sporového poriadku konanie o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky zastaviť. V čase vydania platobného rozkazu neboli v platnosti ust. § 172 ods. 9 OSP. Ustanovenie § 172 ods. 9 OSP v zmysle, ktorého platilo, že ak sa uplatňovalo právo na zaplatenie peňažnej sumy zo spotrebiteľskej zmluvy a odporcom bol spotrebiteľ, súd nevydal platobný rozkaz, ak zmluva obsahovala neprijateľné podmienky. Uvedené zákonné ust. § 172 ods. 9 OSP bolo do Občianskeho súdneho poriadku doplnené zákonom č. 384/2008 Z. z., pričom uvedená novela Občianskeho súdneho poriadku nadobudla účinnosť dňa 15.10.2008. Je teda evidentné, že predmetné ustanovenie OSP nebolo účinné v čase rozhodovania súdu o vydaní Platobného rozkazu. Z vyššie uvedeného vyplýva, že súd pri vydávaní Platobného rozkazu nemohol porušiť ust. § 172 ods. 9 OSP, keďže v čase rozhodovania o vydaní Platobného rozkazu uvedené ust. § 172 ods. 9 OSP nebolo v platnosti. Súd tak v čase rozhodovania o návrhu na vydanie Platobného rozkazu nemohol sám skúmať neprijateľnosť zmluvných podmienok. Uvedeným sa súd mohol zaoberať až v prípade, ak by žalobca (v tom čase žalovaný) vo včas podanom odpore tieto skutočnosti namietol. Vzhľadom na skutočnosť, že ust. § 172 ods. 9 OSP nebolo v čase rozhodovania o návrhu na vydanie platobného rozkazu v platnosti, je potrebné konanie o neprijateľnej zmluvnej podmienke zastaviť s poukazom na ust. § 161 ods. 2 CSP. Navyše súd by neprijateľnosť zmluvných podmienok nemohol skúmať ani na námietku žalobcu (vtedy žalovaného), keďže v čase podpisu zmluvy, neboli v platnosti príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka. Nakoniec uviedol, že žalobca sa dovoľáva retroaktívnej

aplikácie ustanovení rôznych zákonov, ktoré v čase kedy súd o nároku rozhodoval neboli platné a už vôbec nie účinné, nehovoriac o tom, že v čase vzniku záväzku tieto právne predpisy, ktorých aplikácie sa žalobca dovoľáva taktiež neboli v platnosti. Uvedená zmluva o úvere bola uzatvorená v roku 2002, a to konkrétne dňa 04.10.2002. Uvedený okamih uzatvorenia predmetnej zmluvy o úvere je zásadný pre posúdenie právnych vzťahov z nej vyplývajúcich. Zmluvné strany si dojednali, že ich vzťah sa bude riadiť ustanoveniami Obchodného zákonníka. Keďže zmluva o revolvingovom úvere bola uzatvorená dňa 04.10.2002 treba na tento právny vzťah aplikovať ustanovenia zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon č. 258/2001 Z. z.“) v znení zákona č. 128/2002 Z. z. GE Money, a.s. teda nemohla porušiť ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, keďže tento vstúpil do platnosti až 8 rokov od podpisu zmluvy. Žalobca sa tak dovoľáva zjavnej retroaktivity. Rovnako v čase podpisu zmluvy bol v platnosti zákon č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa. Žalobca sa však dovoľáva použitia ustanovení zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa však vstúpil do platnosti 5 rokov od podpisu zmluvy, pričom ani len v čase rozhodovania nebol tento zákon v platnosti. Je teda zrejmé, že žalobca sa opätovne dovoľáva retroaktivity. Slovenská republika sa stala členským štátom Európskej únie dňa 01.05.2004. Vzhľadom na skutočnosť, že zmluva o úvere bola uzatvorená dňa 04.10.2002, je zrejmé, že na zmluvný vzťah medzi GE Money, a.s. a žalobcom vyplývajúcim zo zmluvy o úvere, nie je možné aplikovať právo Európskej únie. V prípade, ak by sa na tento právny vzťah aplikovalo právo EÚ, ktoré sa pre Slovenskú republiku stalo záväzným až od 01.05.2004, došlo by k porušeniu ústavných práv žalovaného, keďže by sa jednalo o pravú retroaktivitu, ktorej zákaz vyplýva priamo z Ústavy Slovenskej republiky. V čase uzavretia predmetnej zmluvy o úvere slovenský právny poriadok nezakotvoval ustanovenia upravujúce spotrebiteľskú zmluvu, k zakotveniu súkromnoprávnej úpravy spotrebiteľskej zmluvy došlo až prijatím zákona č. 150/2004 Z. z. s účinnosťou od 01.04.2004, ktorý doplnil prvú časť Občianskeho zákonníka o ust. § 52 až § 60. Zmluva o úvere bola uzatvorená dňa 04.10.2002, z čoho vyplýva, že v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy o úvere neboli v platnosti ustanovenia Občianskeho zákonníka, ktoré definovali neprijateľné zmluvné podmienky, keďže tieto boli zakotvené v Občianskom zákonníku až zákonom č. 150/2004 Z. z. s účinnosťou od 01.04.2004, ktorý doplnil prvú časť Občianskeho zákonníka o ust. § 52 až § 60. Vo vzťahu k nároku na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia žalovaný nie je pasívne vecne legitimovaný. Z ustanovenia § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa jednoznačne vyplýva, že právo na primerané finančné zadosťučinenie si môže spotrebiteľ uplatniť len od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom o ochrane spotrebiteľa a osobitnými predpismi zodpovedá. Žalovaný nie je právnym nástupcom spoločnosti GE Money, a.s., zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 21.09.2009 bola na žalovaného postúpená pohľadávka vyplývajúca zo Zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 04.10.2002 uzatvorenej medzi Spoločnosťou 1 a žalobcom. Postúpenie pohľadávky z postupníka na postupcu je singulárnou sukcesiou a nie sukcesiou univerzálnou. Na postupcu v zmysle zmluvy o postúpení pohľadávky prešli všetky práva a povinnosti súvisiace s postúpenou pohľadávkou, avšak postupca nevstupuje do všetkých práv a povinností, ktoré mohli vzniknúť medzi žalobcom a Spoločnosťou 1, resp. spoločnosťou GE Money, a.s. ako postupcom, v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou. Námietky dlžníka, ktoré mal voči postupníkovi pravda zostávajú zachované, a teda dlžník si môže uplatniť len nároky mu vyplývajúce zo spotrebiteľskej zmluvy, nie však nároky zo zodpovednostného vzťahu. Nárok na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia je nárokom mimozmluvným, v tomto prípade nárokom vyplývajúcim z deliktuálnej zodpovednosti dodávateľa. Akýkoľvek iný výklad by bol absurdný a neprimeraným spôsobom by postihoval osoby, ktoré žiadnu svoju zákonnú povinnosť neporušili.

4. Žalobca sa k vyjadreniu žalovaného nevyjadril.

5. Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi a to Zmluvou na č.l. 5, Uznesením na č.l. 6-7, Vyjadrením žalovaného na č.l. 22-26 a zistil tento skutkový stav:

6. Žalobca a právny predchodca žalovaného Spoločnosť GE Money Multiservis, k.s., (pôvodné obchodné meno GE Capital Multiservis, k.s.), uzatvorili dňa 4.10.2002 Zmluvu o revolvingovom úvere č. 1032842768. Predmetom úverovej zmluvy bolo poskytnutie úverového rámca vo výške 15.000,- Sk / 497,91 eura, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných mesačných splátkach po 750,- Sk / 24,90 eura.

7. V úverovej zmluve v Obchodných podmienkach v časti 5 Zabezpečenie - bod 5.2. je uvedené: „Zákazník uzatvorením zmluvy prehlasuje v súlade s ustanovením § 401 zákona č. 513/1991 Zb. obchodného zákonníka, v znení neskorších predpisov („ObZ“), že predlžuje premlčaciu dobu všetkých práv vzniknutých veriteľovi voči nemu zo zmluvy na dobu 10 rokov o okamžiku, kedy začne táto doba plynúť. Takéto prehlásenie sa vzťahuje aj na práva vzniknuté odstúpením od zmluvy.“

8. V úverovej zmluve v Obchodných podmienkach v časti v časti 6 Splátkový režim - bod 6.8. je uvedené: „Platby od zákazníka sa započítavajú voči pohľadávke veriteľa, bez ohľadu na to, na aké záväzky bola platba zákazníka poukázaná, v nasledujúcom poradí: na úrok z úveru, na poplatky, na pravidelné splátky istiny úveru, na úrok z omeškania s platením pravidelných splátok, na úrok z pokút za porušenie povinností voči veriteľovi, na zmluvné pokuty V každej z vyššie uvedených skupín dochádza najskôr k započítaniu na pohľadávku skôr splatnú.“

9. V úverovej zmluve v Obchodných podmienkach v časti v časti 7. Dôsledky porušenia povinností zmluvných strán, je uvedené: „7.1. Porušenie povinností zákazníka vyplývajúcich zo zmluvy zakladá právo veriteľa na zmluvnú pokutu a tam, kde je stanovené tiež na dohodnutý úrok z omeškania nezávisle od toho, či ide o zavinené alebo nezavinené porušenie povinností. 7.2. Pre prípad porušenia povinností zákazníka poskytnúť riadne a včas peňažné plnenie v dohodnutých výškach sa dojednáva úrok z omeškania vo výške podľa aktuálneho sadzobníka. Okrem práva na úrok z omeškania vzniká veriteľovi pri porušení zmluvy zákazníkom podľa tohto článku tiež právo na zmluvnú pokutu podľa aktuálneho sadzobníka. Všetky výdavky veriteľa spojené s vymáhaním pohľadávky sú účtované na ťarchu zákazníka.“

10. Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

11. Podľa § 23a ods. 1,2 zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom od 01.04.2002 do 31.12.2002, typovou zmluvou sa podľa tohto zákona rozumie zmluva, ktorá sa má uzavrieť vo viacerých prípadoch, ak je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Typová zmluva nesmie obsahovať

a) neprimerané podmienky, ktoré na škodu spotrebiteľa zakladajú nápadný nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán, najmä 1. podmienky, ktoré viažu predaj výrobku alebo poskytnutie služby na odobratie iného výrobku alebo na prevzatie inej služby, 2. podmienky, ktorými sa podmieňuje predaj výrobku alebo poskytnutie služby požiadavkou, aby spotrebiteľ zabezpečil pre predávajúceho ďalšieho spotrebiteľa, ktorý s ním uzavrie rovnakú alebo podobnú zmluvu;

b) podmienky, ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi.

12. Podľa § 2 písm. a), b) vyššie citovaného zákona, na účely tohto zákona sa rozumie:., spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre priamu osobnú spotrebu fyzických osôb, najmä pre seba a pre príslušníkov svojej domácnosti, predávajúcim podnikateľ, 4) ktorý spotrebiteľovi predáva výrobky alebo poskytuje služby

13. Podľa § 2 písm. a/ zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení ku dňu vzniku zmluvy („ďalej len ZoSÚ“) spotrebiteľským úverom treba rozumieť dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

14. Podľa § 2 písm. b) ZoSÚ zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

15. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

16. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav. Osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na

primerané finančné zadosťučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé prívodiť ujmu spotrebiteľovi.

17. Podľa článku 6 ods. 1 smernice rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách, uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

18. Podľa článku 3 ods. 3 vyššie uvedenej smernice príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré môžu byť považované za nekalé.

19. Podľa § 298 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len ako „CSP“), súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou. Ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej zmluvnej podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takej zmluvnej podmienky alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

20. Podľa § 298 ods.2 CSP, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej zmluvnej podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takej zmluvnej podmienky alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

21. Predmetná zmluva o revolvingovom úvere je typovou zmluvou spotrebiteľskou, pretože spĺňa definíciu takejto zmluvy podľa §23a zákona č. 634/1992 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere, a to, že cit.: „Typovou zmluvou sa podľa tohto zákona rozumie zmluva, ktorá sa má uzavrieť vo viacerých prípadoch, ak je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje“.

22. Žalobca vystupoval v právnom vzťahu ako fyzická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre priamu osobnú spotrebu fyzických osôb, najmä pre seba a pre príslušníkov svojej domácnosti, t.j. ako spotrebiteľ. Naopak právny predchodca žalovaného ako predávajúci, podnikateľ, ktorý spotrebiteľovi predáva výrobky alebo poskytuje služby (§ 2 ods. 1, 2 ZoOS).

23. Pri rozhodovaní v tejto veci je potrebné dať do pozornosti aj judikatúru Súdneho dvora európskych spoločenstiev. Z rozsudku SD „Océano grupo editorial“, ktorý sa zaoberal otázkou rozsahu ochrany spotrebiteľa v súvislosti so smernicou Rady č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, vyplýva, že pri aplikácii vnútroštátneho práva, bez ohľadu na to, či bolo prijaté pred alebo po smernici, vnútroštátny súd má povinnosť natoľko ako je to možné, interpretovať zákon vo svetle znenia a účelu smernice tak, aby sa dosiahol účel smernice.

24. Z uvedeného vyplýva, že pri posudzovaní zmlúv, ktoré majú charakter zmlúv spotrebiteľských uzavretých nielen po 1.5.2004 (vstup do EÚ), ale aj pred týmto dátumom, je nevyhnutné posudzovať nevýhodné podmienky na strane spotrebiteľa za neprijateľné.

25. Pokiaľ ide o určenie neprijateľných zmluvných podmienok tak súd sa v prvom rade zaoberal naliehavým právnym záujmom na ich určení a vychádzajúc z ustanovení zákona č. 250/2007 Z.z. o

ochrane spotrebiteľa, je potrebné konštatovať, že v každom prípade je daný naliehavý právny záujem žalobkyne ako spotrebiteľa na určení neprijateľných zmluvných podmienok, a to bez toho, aby žalobkyňa musela tento naliehavý právny záujem na určení osobitným spôsobom preukazovať, pretože tento vyplýva priamo z ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 18.12.2013, sp. zn. 1Co/237/2013). Súd poukazuje aj na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 26.10.2017, sp. zn. 18Co/120/2017, ktorý pripustil, že spotrebiteľ sa má možnosť domáhať určenia neprijateľnej podmienky. Taktiež podľa uznesenia Najvyššieho súdu SR z 23. januára 2017, sp. zn. 6 Ndc 20/2016 právo súdu vysloviť v konkrétnom prípade neprijateľnosť zmluvnej podmienky ostalo aj po nadobudnutí účinnosti CSP zachované, ale na rozdiel od rozhodnutia vydaného v konaní podľa § 301 a nasl. CSP len s účinkami inter partes. A nakoniec podľa § 298 ods. 1 CSP súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná.

26. Súd taktiež poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 5.6.2018, sp. zn. 19Co/199/2017, ktorý uviedol: „Ak spotrebiteľ sleduje dosiahnutie právnej istoty v otázke, či je zmluvná podmienka neprijateľná, môže sa na súde domáhať žalobou určenia jej neprijateľnosti. Právna istota v takejto záležitosti je dôležitá a dosiahnutie takejto právnej istoty by nemalo byť podmieňované (kumulatívne) uplatnením či už náhrady škody, bezdôvodného obohatenia alebo primeraného finančného zadosťučinenia. Inými slovami povedané, nemožno spotrebiteľa nútiť do uplatňovania takýchto plnení pri jeho snahe dosiahnuť právnu istotu čo do (ne)záväznosti zmluvnej podmienky z dôvodu jej neprijateľnosti. Odvolací súd preto zastáva názor, že spotrebiteľ má právo domáhať sa určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky aj bez kumulatívneho uplatnenia nároku na plnenie z dôvodu neprijateľnosti takejto zmluvnej podmienky. Uvedené právo predpokladá ustanovenie § 3 ods. 3 zákona č.250/2007 Zz. o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách a tejto ochrany sa môže domáhať na súde (§ 3 ods.5).“

27. Súd následne skúmal, či napadnuté zmluvne podmienky sú neprijateľné:.

28. Podľa časti 5 Zabezpečenie - bod 5.2, žalobca ako zákazník mal vyhlásiť, že predlžuje premičaniu dobu na dobu 10.rokov. Je nepochybné, že táto zmluvná podmienka nebola individuálne dojednaná, je súčasťou obchodných podmienok, ktoré žalobca žiadnym spôsobom nemohol ovplyvniť a je v zásadnom rozpore s kogentnou úpravou premičania podľa Občianskeho zákonníka, pričom žalobcovi ako spotrebiteľovi sa nepochybne zhoršuje jej postavenie, a preto táto podmienka podľa názoru súdu spôsobuje hrubú nerovnováhu práv a povinností strán v neprospech spotrebiteľa. Nakoniec ani žalovaný nepochybnil, že sa jedná o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Súd poukazuje aj na to, že predmetná zmluvná podmienka už bola vyhlásená právoplatne za neprijateľnú a to napríklad rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 4. februára 2019, sp. zn. 20Csp/192/2018, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 03.12.2019, sp. zn. 12Co/85/2019.

29. Pokiaľ ide o zmluvnú podmienku v časti v časti 6 Splátkový režim - bod 6.8, tak súd poukazuje na rozhodnutie súdneho dvora v bode 68 rozsudku C-415/11 uviedol: „Ako uviedla generálna advokátka v bode 71 svojich návrhov, pri otázke, či podmienka spôsobuje „značnú nerovnováhu“ v právach a povinnostiach strán vyplývajúcich zo zmluvy na škodu spotrebiteľa, treba predovšetkým zohľadniť právne predpisy uplatňované vo vnútroštátnom práve v prípade absencie dohody medzi zmluvnými stranami v tomto zmysle. Na základe takejto porovnávacej analýzy môže vnútroštátny súd posúdiť, či a prípadne do akej miery je právne postavenie spotrebiteľa vyplývajúce zo zmluvy nevýhodnejšie než právne postavenie zakotvené v platnom vnútroštátnom práve. Okrem toho sa zdá, že na tieto účely je relevantné preskúmať právne postavenie uvedeného spotrebiteľa z hľadiska prostriedkov, ktoré má podľa vnútroštátnej právnej úpravy k dispozícii na zabránenie uplatňovaniu nekalých podmienok. Pokiaľ ide o otázku, za akých okolností dôjde k takejto nerovnováhe „napriek požiadavke dôvery“, treba konštatovať vzhľadom na šestnásť odôvodnenie a ako v podstate uviedla aj generálna advokátka v bode 74 svojich návrhov, že, vnútroštátny súd má na tento účel preveriť, či predajca alebo dodávateľ, ktorí zaobchádzajú so spotrebiteľom čestne a rovnocenne, mohol rozumne očakávať, že by tento spotrebiteľ súhlasil s takouto podmienkou po individuálnom dojednaní.“ Podľa § 566 ods. OZ, pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa plnenie dlžníka započítava najprv na istinu a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak. Naproti tomu napadnuté zmluvné ustanovenia poskytujú žalovanému ako

dodávateľovi úveru možnosť započítavať platby na iný účel, akým je splatenie istiny tohto úveru, a to bez ohľadu na vôľu žalobcu. Je teda nepochybné, že toto ustanovenie zmluvy zakladá nevyvážený vzťah medzi žalobcom a žalovaným a dochádza k zhoršeniu postavenia spotrebiteľa. Navyše žalovaný sa ani k neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienke vôbec nevyjadril.

30. Pokiaľ ide o zmluvnú podmienku časti 7. Dôsledky porušenia povinností zmluvných strán, tak zmluvná pokuta nebola individuálne dojednaná. Z rozhodovacej činnosti súdu je zrejmé, že tieto zmluvné dojednania sú vopred pripravené žalovaným, sú formulárové a neumožňujú žiadny zásah do ich obsahu. Žalobca nemal možnosť ovplyvniť výšku zmluvnej pokuty, keďže táto bola jednostranne určená žalovaným (právnym predchodcom) v sadzobníku. Súd dospel k záveru, že znenie zmluvnej pokuty predstavuje neprijateľnú podmienku spôsobujúcu nevyváženosť práv a povinností účastníkov zmluvného vzťahu. Samotná výška je iba v sadzobníku, ktorú právny predchodca žalovaného mohol meniť. Sadzobník nie je súčasťou zmluvy, čo spôsobuje neurčitosť a tým aj neprijateľnosť podmienky. Opätovne súd poukazuje na to, že žalovaný sa ani k neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienke vôbec nevyjadril.

31. Pokiaľ ide o namietanú prekážku rozsúdenej veci s poukazom na rozhodnutie 30Rob/711/2005, tak prekážka rozsúdenej veci (*res iudicata*) nastáva vtedy ak sa má v novom konaní prejednávať tá istá (totožná) vec. O tú istú vec ide vtedy, keď v novom konaní ide o ten istý nárok alebo stav o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté a ak sa nové konanie týka rovnakého predmetu konania a tých istých osôb. Pritom nie je významné či rovnaké osoby majú v novom konaní rovnaké alebo rozdielne procesné postavenie. Teda či ten, ktorý bol v skoršom konaní žalobcom je žalobcom aj v novom konaní, alebo má postavenie žalovaného a naopak. Ten istý predmet konania je daný, ak ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, z ktorých bol uplatnený. Teda vyplýva z rovnakého skutku. Konanie sa týka tých istých osôb v prípade ak v novom konaní vystupujú právny nástupcovia pôvodných sporových strán či už z dôvodu singulárnej alebo univerzálnej sukcesie. Pre posúdenie či je daná prekážka veci právoplatne rozhodnutej nie je významné ako súd po právnej stránke posúdil skutkový dej, ktorý bol predmetom pôvodného konania. Prekážka veci právoplatne rozhodnutej je daná aj vtedy, pokiaľ určitý skutkový dej teda skutok bol po právnej stránke v pôvodnom konaní posúdený nesprávne alebo neúplne, respektíve inak. Uvedené vyplýva aj z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 5Cdo/120/2009.

32. Prekážka právoplatne rozhodnutej veci nie je daná v prípade, ak v novom konaní ide o ten istý právny vzťah medzi tými istými účastníkmi a však novo uplatnený nárok sa opiera o iné skutočnosti, ktoré tu neboli v čase pôvodného rozhodnutia. Uvedené vyplýva z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 3Cdo/42/2008.

33. Súd v danom prípade nemal možnosť posúdiť, či sa jedná o totožný predmet, keďže spis 30Rob/711/2005 bol vyškartovaný. Súd však poukazuje na obdobnú vec, kde Krajský súd v Prešove sp. zn. 3Co/105/2019 zrušil uznesenie prvostupňového súdu, ktorým tento zastavil konanie a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Krajský súd uviedol: „Podľa názoru odvolacieho súdu v danej veci je podstatné, že platobný rozkaz v predchádzajúcej veci nezakladá prekážku „*res iudicata*“ pretože nie je daná totožnosť predmetu konania a to z dôvodu, že v tejto veci uplatnený nárok samotným žalobcom nevyplýva z rovnakých skutkových tvrdení. V predchádzajúcom konaní skutkovým tvrdením žalobcu bolo, že došlo k uzatvoreniu úverovej zmluvy a žalovaný po zosplatnení zaplatil len 124,28 Eura preto dlh predstavuje 3 960,47 Eura. V tomto (novom) konaní vedenom pod sp.zn. 20Csp/172/2018 je skutkovým tvrdením žalobcu, že úverová zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a zmluvná pokuta v danom prípade nebola individuálne dojednaná, pričom bola súčasťou žalovaným vopred pripravených úverových zmluvných podmienok, ktorých obsah žalobca nijako nemohol ovplyvniť, keď chcel úver získať. Odvolací súd v tejto veci poukazuje nie len na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 5Cdo/120/2009 zo dňa 13.10.2009, ale aj na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 20Co/281/2016 zo dňa 30.01.2018.“ Súd preto konanie v časti neprijateľných podmienok z dôvodu namietanej prekážky rozhodnutej veci nezastavil.

34. Súd preto žalobe v časti neprijateľnosti zmluvných podmienok vyhovel.

35. Podľa poslednej vety ustanovenia § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi,

má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

36. V konaní bol základný predpoklad na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia preukázaný tým, že právny predchodca žalovaného ako predávajúci používaním neprijateľných podmienok v spotrebiteľskej zmluve porušil zákona tým, že spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať neprijateľné podmienky. Neobstojí námietka žalovaného, že žalovaný odkúpil len pohľadávku spoločnosti GE Money, keďže na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok prešli na žalovaného všetky práva a povinnosti. Žalovaný vstúpil do postavenia veriteľa a teda je daná pasívna vecná legitímácia žalovaného pokiaľ ide aj o primerané zadosťučinenie. Súd teda dospel k záveru, že sú splnené podmienky k tomu, aby bolo žalobcovi priznané primerané finančné zadosťučinenie.

37. Pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia tak pre žalobcu bude primerané finančné zadosťučinenie vo výške 150,- eur. Túto sumu považoval súd za primeranú s ohľadom na intenzitu zásahu žalovaného do práva žalobcu ako spotrebiteľa. Priznané finančné zadosťučinenie je vyrovnaním ujmy žalobcu, ktorá vznikla konaním žalovaného, je určitou satisfakciou za stav, ktorý musel v dôsledku konania žalovaného trpieť a je aj sankciou postihujúcou žalovaného, ktorá ako dodávateľ finančnej služby závadne konal. Súd však nesúhlasil s výškou, akú si žalobca uplatnil. Vzhľadom na okolnosti veci, skutočnosť, že od uzavretia zmluvy uplynulo skoro 19 rokov a ujmu, ktorá bola žalobcovi spôsobená, súd ustálil ako dôvodnú, primeranú a zodpovedajúcu všeobecnej predstave spravodlivosti výšku primeraného finančného zadosťučinenia v sume 50,- eur za každú neprijateľnú podmienku, t.j. spolu 150,- eur, a preto v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

38. Vo vzťahu k namietanému retroaktívnemu pôsobeniu zákona č. 250/2007 Z.z. súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, ktorý vo veci sp. zn. 6Cdo/127/2017 uviedol: „Dovolací súd v prvom rade považuje za nevyhnutné v nadväznosti na tvrdenie žalovanej určiť právny režim, podľa ktorého je nutné posudzovať právo na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia. V zákone č. 250/2007 Z. z. v prechodnom ustanovení § 29 je upravené pravidlo, podľa ktorého konania začaté do 30. júna 2007 sa dokončia podľa doterajších predpisov. Keďže tento súdny spor začal podaním žaloby 2. 10. 2014, t. j. po 30. júni 2007, je treba na vec aplikovať právnu úpravu zákona č. 250/2007 Z. z. a nie zákona č.634/1992 Zb. tak, ako to nesprávne tvrdila žalovaná. Výklad preferovaný žalovanou by znamenal poškodenie spotrebiteľov v tom zmysle, že širšiu ochranu by požívali len tí spotrebiteľia, ktorých právne vzťahy vznikli za účinnosti zákona č. 250/2007 Z. z., čo je neprípustné.“

39. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods.1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobca bol v konaní úspešný v časti určenia neprijateľných zmluvných podmienok v celom rozsahu a v časti primeraného zadosťučinenia v základu nároku v rozsahu 100%, pričom výška priznaného nároku závisela výlučne na posúdení súdu. Preto súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, pričom pri vyčíslení sa bude vychádzať z priznanej sumy.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Odvolanie musí ďalej obsahovať, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov tak, aby jeden zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).